

Українська мова у сучасному світі

Ми живемо у незалежній і демократичній країні, де люди мають право вільно висловлювати свої думки, сповідувати ту чи іншу релігію, мати той чи інший світогляд. Отже, природним є той факт, що українці мають спілкуватися рідною — українською мовою. Тим більше, що вона така чудова, мелодійна! Чому ж так сталося, що на нашій землі у сучасних містах почути чисту українську мову скоріше виняток, ніж правило?

Хтось скаже, що українська мова — немодна, несучасна. Але насправді причину цього сумного явища слід шукати глибше — в минулому нашої країни. Історія розвитку української мови мала такий само надзвичайно складний, самобутній шлях, як і історія країни в цілому. Наша рідна земля кілька разів опинялася під владою інших держав. Звісно, народ був змушений пристосовуватися до звичок цих країн — інакше можна було втратити життя. Нашим предкам доводилося розмовляти чужою мовою, бо рідна була заборонена. За радянських часів українська мова теж була у занепаді: у школах навчали російською, з екранів телевізорів і на радіостанціях можна було дуже рідко почути українську мову. Тож мимоволі почали спілкуватися "мовою усіх радянських народів".

Та українці насправді ніколи не забували рідної мови. Українська творчість — музика, література — продовжували існувати. На жаль, злісна цензура часто не пропускала витвори українського мистецтва до широких мас, і лише тепер нам стали доступні скарби наших предків. Нам, українцям, справді є чим пишатися, адже наша мова, і в першу чергу мова літературна — унікальна. Незважаючи на всі гоніння та несприятливі історичні умови, вона продовжувала розвиватися, постійно відстоюючи своє право на існування. І тепер саме завдяки рідній мові ми маємо змогу знайомитись із загальнонаціональними цінностями, передавати їх наступним поколінням, збагачувати свій внутрішній світ, розвивати інтелект і кругозір. Ми маємо можливість вільно знайомитись із творами поетів і письменників, які ціною своєї свободи, інколи навіть життя відстоювали право на творчість.

Процес повернення нашої рідної мови на українську землю — нелегкий, і відбувається він поступово. Але, без сумніву, відбувається. І доказ тому — велика кількість цікавих українських книжок, які з'являються на полицях наших магазинів. Тут і твори класиків, перекладені українською мовою, і дитячі казки, і збірки українських пісень і віршів, і наукова література, і художні твори сучасників. Усе більше можна побачити творів сучасних талановитих авторів, які стають популярними та модними серед українських читачів. Звісно, це свідчить про те, що наші співвітчизники поступово відкривають для себе красу та унікальність рідної мови, починають любити і цінувати її.

Сучасні школярі мають змогу у повному обсязі вивчати рідну мову, спілкуватися нею, адже стільки цікавих підручників сьогодні надруковано

саме українською. Яскраві обкладинки та ілюстрації цих книжок неодмінно привертають увагу, таку книжку хочеться скоріше узяти в руки і прочитати.

Останнім часом швидко відроджується українська культура. І ось уже лунають під час Різдва українські колядки, а на весіллях — українські приказки та народні пісні. Народна творчість — це завжди жива історія народу, його душа. З'являються нові, сучасні народні вислови, які колись стануть такою ж яскравою історичною пам'яткою для наступних поколінь, як для нас давні українські приказки та прислів'я.

Повернулась українська мова і на екрани телевізорів. Тепер ми дивимось фільми, де грають українські актори, які спілкуються рідною мовою. Саме такі фільми є справжнім навчальним матеріалом для сучасних і наступних поколінь. Адже тільки вони можуть передати усю суть подій, передати українські характери, мрії, думки, бажання нашого народу. Чи могли б відобразити усю повноту українського життя, української душі такі фільми, як "Роксолана" чи "Богдан Хмельницький", якщо б у них грали іноземні актори? Звісно, ні!

У нашій рідній мові — наша душа, і тому саме українські слова часто можуть найповніше передати наші думки, висловити наші почуття. Вони цілком відповідають нашому внутрішньому стану — і ніде в іншій мові не знайдеться аналогів щирого, мелодійного, справжнього українського слова. Наприклад, сказати: "Я тебе люблю!" може бути недостатньо, адже любити можна книгу, музику, картину, мистецтво, письменника, співака, актора тощо. А ось єдиній, рідній людині лише українською мовою можна сказати найпотаємніше: "Я тебе кохаю!"

Мова не може бути немодною чи несучасною, бо мова — це душа народу, відображення його внутрішнього світу, його самобутності. Будь-яка міцна, стабільна та незалежна держава має свою мову, адже мова об'єднує народ.

Такий народ може заявити про себе на весь голос, що він має свою землю, свою волю, свої мрії та прагнення. Саме таким є український народ, що підтверджує швидкий і неспинний розвиток української мови, української літератури, українського мистецтва тощо. Немає жодних причин сумніватися, що наша рідна мова — модна і сучасна.

Українська мова – не просто засіб спілкування.

Це – наша історична пам'ять, невичерпна духовна й культурна скарбниця.

Це – живий зв'язок між тисячолітнім минулим, сучасністю і майбутнім великого народу.

В історії українців рідна мова завжди відігравала особливу роль: вона була основним націєтворчим чинником, єднала нас в один народ, хоча наші землі були розтерзані між чужими імперіями.

Саме зі слова розпочалося наше національне відродження, яке увінчалось відновленням української державності.

**Любімо, бережімо, захищаймо й підтримуймо українську мову.
У ній наша сила, бо в ній – наша особлива, не схожа ні на кого
іншого вічна українська сутність.**